

GAZETA WARSZAWSKA

Z WARSZAWY DNIA 12. LISTOPADA 1796 R. W SOBOTĘ.

Dnia 9. t. m. iako w dzień urodzin J.W. Gubernatora naszego, Generała Leithanta *de Wendessen*, cały korpus Officerów stojącego tu garnizonu, okazał najwyższe przywiązanie swego i szacunku dla niego dowody. Dniem wprzód wieczorem wszyscy Generałowie, Officerowie sztabowi i inni zebrawszy się na dziedzińcu Pałacu Saskiego udali się do Gubernialnego pałacu, i niespodzianie przybyli do szanownego tego fircza z muzyką, i 76. pochodniami oznaczającemi liczbę lat jego. Genral *Lattorf* imieniem wszystkich, najżyczliwsze i najszczerze wyraził życzenia, i ofiarował mu wiersze do tej miłej uroczystości stosowne. — W dzień sam urodzin, korpus officerów dawał dla niego wielki obiad, na który cywilni także urzędnicy byli zaproszeni. Przy wejściu do sali J.W. Gubernatora JP. Kapitan *Tiezenhausen* z regimentu *Lattorfa* przywitał go mową, w najsłodszych ułożonych wyrazach. W czasie obiadu śpiewana była na pochwałę jego kantata, a reszta dnia przeszła na kilkakrotnie powtarzanych okrzykach: „Niech żyje ojciec *Wendessen*!“

Z Wiednia 4. Listopada.

Do gazety dzisiejszej dworskiej, przyłączony był nadzwyczajny dodatek zawierający w sobie szczegóły ostatnich czynności wojennych, zasłanych między armią Arcy-Xcia Karola i wojskiem Fran-

cuzkim pod Generałem *Moreau*. — (Szczegóły te są już po większej części wiadome czytelnikowi, z listu Arcy-Xcia Karola, pisanego do *Ratyzbony* do Barona *Hügel* kommissarza Cesarzkiego przy seymie Rzeszy, który w przeszłej gazecie umieściliśmy, a zatym powtarzać ich nie będziemy). Francuzi w akcyach d. 18. i 19. zeszłego miesiąca straciwszy podług wzwyz wzmiankowanego, dodatku blisko 1800. ludzi w niewolnikach i dwie armaty, cofnuli się ku *Huningen*, a część ich to jest 10,000. ludzi przepawiła się (jak wiadomo) przez *Ren* przy *Brisach*.

Z Londynu 21. Października.

„Czynności Parlamentowe.“

Na Sessyi d. 18 t. m. P. *Pitt* po przeczytaniu z mowy Krolewskiej artykułu względem zamiaru Francuzów wylądowania na brzegi Anglii, zabrawszy głos mówił: iż najsławniejszym środkiem do zapobieżenia temu jest, gdy izba zamiary swe stale zechce utrzymywać Wyszczególnienie ważności tego obiektu jest wcale nie potrzebnym. Plan jego ściąga się do dwóch celów znajdujących się w mowie Krolewskiej, to jest: aby okazać nieprzyjacielowi, iż nie tylko mamy chęć ale nawet i sposoby przeszkadzania wylądowaniu, a w przypadku, gdyby krok ten rospaczy przedsięwziął, aby wytławić siłę, ktoraby go zniszczyć mogła. — Obrona najsławniejsza kraju naszego, przeciw wszel-

kiedy napaści, zależy na sile morskiej; ku temu więc przedmiotowi wszystkie usiłowania nasze zwrócić potrzeba. Winszować sobie możemy, że marynarka w żadnej z wojen poprzedzających nie była na tak wysokim stopniu jak teraz. Może być jednak wzmocnioną jeszcze i jest moim zdaniem, żeby wystawić korpus 150 tysięcy wojska, mającego być podzielonym między armią lądową i morską. Lecz to nie jest dosyć, potrzeba jeszcze większej siły lądowej gotowej do odparcia przedsięwzięcia nieprzyjaciela, a której wystawienie nie szkodziłoby jednak rzemiosłom, handlowi i rolnictwu. Żaden sposób nie zda się do tego być dogodniejszym, jak przyprowadzenie milicji do liczby 60,000 ludzi, którzy nie mają być w tym momencie zebrani, lecz tylko zaciągnięni i urządzeni w częściach, aby w przypadku potrzeby wszyscy służyć mogli. Najlepszy sposób uczenia ich obrotów wojennych bez odciągania od roboty codziennej, jest uformować ich w korpusy, których szóstą część ćwiczenia wojenne odprawiać będzie. Uważa przeto, że od R. 1756. wybieranie ludzi do milicji, nie jest w stosunku do ludności, tak w niektórych powiatach, proporcja milicji do mieszkańców jest 1 do 7, w innych zaś jak 1 do 43. Proponowany zaciąg 60,000 ludzi, nie może być w takowym sposobie uzupełniony, lecz należy go skutecznie w miarę wielości osób do broni zdalnych. Wydatki na ich uzbrojenie i odzież, nie będą zbyt wielkie, gdyż broń jest gotowa, a odzież będzie z sukna bardzo ordynaryjnego. — Lubo jazda nasza jest bardzo liczna, i ochotnicy konni w liczbie dosyć znacznej, potrzebaby jednak wzmocnić ją korpusem kawalerji nie regularnej. Wielkość jego wypadła stosować do wielości

koni będących w całym królestwie, a służących jedynie do zabawy. Jest takowych koni w kraju naszym 200,000. Z tych 120,000 rachować można, jako należące do osób, nie mających tylko jednego konia. Podać więc projekt, aby każdy mający 10 koni, dał 1 człowieka z koniem, mający 20 koni, 2 ludzi &c. ci zaś, którzy mniej jak 10 koni mają, summe pieniędzy proporcjonalną zapłacą. Inny natomiast sposób, którego opuścić nie wypada, jest uformowanie korpusu z ludzi strzegących lasów, a przyzwyczajonych na zwierza dzikim do doskonałego używania strzelby, którą będą mogli na obronę użyć, czy obronę (tu powstał śmiech powszechny z porównania Francuzów do zwierza dzikiego) Chociaż niektóre części, (mówił dalej Pitt) planu mego, śmieszne się zdają dla pewnych osób, po rozważeniu jednak dokładnej, uznane będą za pożyteczne, a wykonanie całego projektu wystawi 60,000 milicji, 20,000 jazdy i 7,000 strzelców na obronę kraju, a to w krótkim czasie, gdyż mała nawet zwłoka, pożytek nieprzyjacielowi przynieść może, a nam niebezpieczeństwem zagraża. —

Po tej mowie, opozycja pierwszy raz słyszeć się dała, i P. Sheridan w zabrany głos, rzekł: Spodziewałem się słyszeć przyczyny wskazujące potrzebę podawanego projektu, gdyż te wprzód przytoczyć wypada, jak lud nowym ciężarem obarczać. Nie żądam tłumaczenia bardzo obszernego, wypadało jednak donieść i przekonać, że ten projekt jest z pożytkiem Narodu. Jeżeli Parlament terazniejszy, nie zechce tak jak poprzednicy, prawa ludu poświęcać przywilejom Królewskiemu, i kierowanie interesami publicznymi ślepo powierzyć Ministrom, spo-

dziewam się, że przed potwierdzeniem takiego projektu, żądać będzie wyjaśnienia potrzeby jego. Mowa Krolewska, którą mam prawo uważać jako mowę Ministra, osobliwszą zdaje mi się być w tej mierze. — Żądam wiedzieć, czyli Ministrowie są uwiadomieni o tym, co się dzieje we Francyi? czy tam czynią przygotowania do wylądowania na nasze brzegi? czyli dobrze użyli pieniędzy pozwolonych od Parlamentu na tajemne wydatki, bo jeżeli tylko postępują sobie stosownie do samowolstwa lub pogrozek Francuzów, rozsiewane przez nich postrachy, żadneyby pewności nie miały. — Nikt nie jest moneiny jak ja przekonany, że gdyby nie przyjaciel przedsięwziął wysiąść na wyspę naszą, krok ten iemu zgubę, a nam honor przyniosłby. — Pozwolę na podany projekt, jeżeli może być usprawiedliwiony przez zamiary nieprzyjaciela, mówię jeżeli, gdyż żadney ufności w Ministrach nie mam. Ci co byli świadkami postępowania ich, w czasie ostatniego Parlamentu, i widzieli jakie po całym kraju rozsiewali postrachy, gdy żadnego niebezpieczeństwa nie było, jedynie dla zniechęcenia ludu do pomnożenia nadanej im władzy, nie będą się dziwić, że powątpiewam o ich rzetelności. Myśl o wylądowaniu nie jest nową. Czyliż i woyska nasze nie miały wysiąść na brzegi Francyi, a marsz naszej armii prosto do Paryża, alboż nie miał dopełnić tryumfów spodziewanych w pierwszej kampanii? Nie były to próżne projekta, ale plany roztrząsane i podawane Izbie niższej, nie przez osoby nie znane, lecz od członków mających zaszczenie i związki bliskie z ministrem. Planom tym większość Izby popłaikiwała. Jeden nawet z tych, co ten zamiar zuchwały przedsięwzięli, przy-

wdział na siebie w zapale zbroję woyskową, obiał kommandę regimentu jednego, a tym samym dowiodł szczerotę swych chęci. Nie słyszeliśmy jednak, ażeby Rząd Francuzki, na odwołanie tak zagrażającego niebezpieczeństwa, kroki jakie przedsięwziął. — Powiem teraz otwarcie zdanie moje, o to, wszystkie przygotowania wojenne do innego dążą celu, nie zaś do tego, o którym nam mówią. Gdyby Francuzi mieli w istocie zamiar wylądowania, coż wnosć wypada z podanego projektu, czy nie to, że teraz nie jesteśmy w stanie odparcia żadney napaści? A wszakże na ostatnim Parlamencie JP. Dundas chwalił się, iż z siłą lądową i morską, która natenczas była, Narod nie miał przyczyny, obawiania się wszystkich nawet zjednoczonych Mocarstw całej Europy. Jeżeli to nie był żart, i jeżeli patryotyzm i poświęcenie się na usługi krajowe, nie zaś interes i próżność, tylu ściągnęły ochotników, z kąd pochodzi teraz ta nieufność w usiłowaniach ich i wierności w obronie sprawy, ktorej z honorem bronić obowiązali się? Lecz przekonany jestem, tak jak już wyżej powiedziałem, że inny jest zamiar Ministrów. Celem ich jest zapewne przedłużyć tę okrutną i nie-ludzką wojnę, i rozszerzyć possessyę naszą w Indyach zachodnich. — I w tym to widoku żądają, aby Parlament potwierdził ich błędki, niby to od potrzeby wymuszone. — Nie będę im jednak przeciwny, jeżeli w istocie mają rzetelne pobudki troskliwości, i jeżeli siła zbrojna Narodowa, nie jest dostateczną do oddalenia niebezpieczeństwa.

P. Dundas bronił ostatniego Parlamentu mówiąc, że chwalebnym jego praco-

łkarą odpowiedzialności, jaki jest zamiysł nieprzyjaciela, ubliżyli by swym powinnościom, gdyby nie podali wam razem środków dla odwołania niebezpieczeństwa takowego zamiaru. Nie można zapewnić, czyli przygotowania Francuzów skończą się na wylądowaniu lub nie? lecz dosyć dla usprawiedliwienia ministrów, że przygotowania do tego, od nieprzyjaciela czynione były. Mój jest zdaniem, że zamiar jego względem lądowania na nasze brzegi zależy bardzo od środków, których się teraz chwycimy. Używszy mocnych, okażemy, że przedsięwzięcie takowe byłoby zuchwałością; a tym samym Francuzów od tej myśli odwołamy. — Szanowny członek (P. Scheridan) utrzymuje, że wojska nasze do czego innego, nie zaś do bronięcia wewnętrznego kraju użyte będą. Boliżn ta może jest sprawiedliwa. Jeżeli negocyacya zaczęta skutku pożądanego nie odbierze, czyliż można żądać abyśmy zaczępnie nie działali? Jeżeli przymuszeni będziemy dłużej prowadzić wojnę, nie iestże potrzeba dla łatwiejszego bronięcia się w kraju własnym, byż w stanie uderzenia na nieprzyjaciela zewnątrz?

P. Fox tak na to odpowiedział. „Uwagi P. Dundas są powszechne i stosować się mogą do każdej wojny, którą mieliśmy lub mieć możemy, lecz nie są odpowiedzią na zapytanie, którego raz trząsaniem Izba zatrudnia się. Idzie oto czyli podane Izbie projekta mają być przyjęte w okolicznościach, w których się znajdujemy? Dowody ministrów na ich się zasadzają powadze, a w tej żadney nie kładę ufności. Nie są one dostateczne do usprawiedliwienia nas, jeżeli się tak nadzwyczajnych chwycimy sposobow. Chwalono ostatni Parlament radząc nam

naśladować go, ja zaś utrzymuję, że nie było żadnego któryby tyle iak tamten, i interesom kraju zaszkodził. Każdy człowiek cokolwiek wolność znający, zmiesza się, gdy mu ten Parlament za wzor wskaza, który tyle przyczynił się do zniszczenia tego, co dla nas najmilszym było. Niech mi kto pokaże Parlament, któryby tak bardzo lud wyniszczył, a mało mu pożytkow przyniosł? Któryż Parlament od R. 1688. to iest, od czasu naszej rewolucyi, powywracał prawa najmilsze ludowi tak zuchwale i bezwstydnie, poświęcał wolność poddanych dla pomnożenia władzy rządu, rostrwonił majątek narodu i wszystkie przekładania ludu próżne uczynił, a nawet mu milczenie nakazał? Słpe zaufanie w ministrach było jego maxymą, nie pociągał ich do odpowiedzialności z przyczyny wojny, co jednak od czasu rewolucyi, każdy czynił Parlament. Ganiłono mnie gdym utrzymywał; iż Anglia iest w nieszczęśliwym stanie, potrzebaż teraz na to innego dowodu, iak ta projektowana rekwizycya, to naśladowanie systematu Francuzów, przeciw któremu tak wiele wygadywano, a które warte zawsze sprawiedliwej nagany, skoro od rządu stałego iest używanym, nie zaś w takich okolicznościach w iakich Francuzi znajdowali się. Prawda, że na wszystkie przypadki przygotować się wypada, lecz bez potrzeby nie należy ponosić tak wielkich kosztów. W r. ieszcze 1794 mowiono o wylądowaniu nieprzyjaciela, czemuż wtenczas wojska nasze były dostateczne dla zabezpieczenia kraju? czyliż ich nęstwo od tego czasu zmniejszyło się? Lecz prawdziwe widoki ministrów zataić się nie mogą, chcą zacząć wojnę zaczępną przeciw Francyi, jeżeli pokoy według ich myśli

nie będzie mógł być zawarty. — Na coż jednak pod fałszywymi pozorami ludu wodzić, — za to nie powiedzieć wyraźnie, chcemy zdobyć nasze rozszerzyć i Francją pokonać. Lecz przez to systema chcą się ministrowie uwolnić od odpowiedzialności, ktoraby ciężką dla nich była. — Choćby też terazniejsza negocyacya pomyślnym skutkiem uwieńczona nie została, sądzę jednak, że zawarcie pokoju nie jest trudne, byleby tylko Anglia chciała odmienić systema, według którego postępowała w tej wojnie. Smutną jest rzeczą, że wielkość i moc siły naszej morskiej połączona jest z ostreimi środkami, używanymi przy werbowaniu marynki. Projektowane zebranie 15,000 ludzi, wprowadzi coś podobnego i do siły lądowej, a że te wojska w potrzebie w Indjach nawet zachodnich zaczętnie działać mają, tym samym akt milicyi całkiem zmieniony zostanie, gdyż ten wyraźnie zawiera w sobie, że wojska takowa tylko w czasie buntu i od Policyi używane być mogą. Niebezpieczeństwo wyładowania jest teraz mniejszym jak dawniej, gdyż Francuzi wiedzą dobrze, z kim wojnę prowadzą i że zamiar podobny pewnoby im się nie udał. Bezpieczeństwo i spokojność nasza na odwadze ludu, odpowiedzialności ministrów i baczności Parlamentu polega. Niech tylko konfliktu cya odmian ią niszczących nie doświadcza, a nie będzie żadnego niebezpieczeństwa, lecz kiedy tronowi moc nieograniczona nadajemy, tym samym siła nasza coraz się osłabia, i żyć będziemy w przyszłości może tylko dla tego, abyśmy na wspomnienie nadwężoney dawney wolności i nieszczęść naszych zapłakali &c.

P. Pitt odpowiedział obszernie i z zapalem. „Przeciwnik mój (mówił)

— sam się z sobą nie zgadza. Przystaie na to, że przeciw wyładowaniu przygotowania uczynić należy, a odrzuca środki do tego potrzebne. Jesteż w istocie przekonany, iż się pogroźek nieprzyjaciela obawiać nie wypada? że wszystko jest tylko postrachem i wybiegiem ministrów dla przywłaszczenia sobie więcej władzy, znieszczenia konstytucyi i prowadzenia dalszego wojny? Czyliż zapomina, iż była tylko zaczęta, dla obrony od nieprzyjaciela zagrażającego każdemu rządowi i równowadze mocarstw Europejskich? Pierwszy w dziejach jest przykład, iż naród wielki, kosztujący owoców szczęścia w głębokim pokoju, wezwany był w terazniejszej wojnie, do obrony wszystkich rządów, ujęcia się za swemi związkowymi i walczenia o ocalenie swej wolności i niepodległości. Od takiego właśnie najbardziej nieprzyjaciela jakim jest ten z którym jesteśmy w wojnie, wyładowania obawiać się można, gdyż będąc wyniszczonym gotów jest najszybciej chwycić się przedsięwzięcia dla zrobienia bogactw kraju naszego, Ustawy przeszłego Parlamentu od większej części narodu są pochwalone. Stan kraju jest szczęśliwy, lecz dla tego też samego, spokojności nawet baczny mu być wypada.

P. Fox powtórzył znowu: „Ze w każdej z poprzedzających wojen z Francją, niebezpieczeństwo wyładowania równie wielkie było, i znowu w mocnych wyrazach ukarżał się na nieszczęścia i smutne skutki wojny. Oświadczył, że był przeciwny ministrom w wojnie Amerykańskiej, gdyż mogli byli lepiej sobie postępować, lecz terazniejsi gorzej jeszcze interessami kraju kierują. Niezmierne ciężary podatków i uszczerbki jakich wol-

ność doznaie, skutkami są tey niesprawiedliwej wojny. &c. — Na końcu jednak pozwolono przynieść projektowane od P. Pitta Bile, względem pomnożenia siły lądowej i morskiej; wczoray ie po drugi raz przeczytano.

Z Paryża 22. Października,

„List konsula generalnego Rzplitey Francuzkiej w *Madrycie*, pisany z tegoż miasta dnia 6. t. m.,

Przybył tu onegdaj kuryer z ratyfikacją traktatu alliansu odpornego i zaczepnego zawartego między Rzplitą Francuzką i Hiszpanią. Dziś rano uwiadomiono tu także urzędownie Radę Kastylijską i Radę woenną, o wypowiedzeniu wojny Anglii przez Hiszpanią. Jutro wypowiedzenie to ogłoszone będzie z zwyczajnymi formalnościami, a w tym momencie może, nieprzyjacielskie kraki między flotami Hiszpańską i Angielską na morzu śródziemnym już zaczęły się. — Jnne z Hiszpanii listy zawierały w sobie, że wypowiedzenie wojny Anglii już zostało ogłoszone w *Madrycie*.

Dziennik urzędowy (*Redaktor* zwany) zawiera w sobie list z *Kadix* datowany d. 7. t. m. w którym jest wyrażono: „Dwór Hiszpański zalecił już Posłowi Angielskiemu Lordowi *Bute*, aby się z Hiszpanii oddalił. Między fregatą Angielską i fregatą Hiszpańską przyszło już na morzu śródziemnym do żywej bitwy, w ktorej pierwsza maszty swe utraciła. Woyska w obozie *S. Rocha* są znacznie wzmocnione, i wkrótce czynności swe rozpoczną. Usiłowaniem naszym będzie wydrzeć Anglikom panowanie na morzu, przymusić ich do oddania wziętych od nich osad, i do zawarcia przyzwoitego pokoju. Flotta *Langary* która ztąd puściła się na morze, mocna jest 17. liniowych okrętów i 12.

fregat, jest przytym dobrze uzbroiona. Gdy się z tą flotą, siła morska będąca w *Cartagenie* pod komendą Admirala *Mazzareda* złączy, i jeżeli będzie tak szczęśliwą, że przyciągnie do siebie flotę Francuzką *Tulońską*, natenczas potęga nasza tym sposobem zjednoczona na morzu, nie równie większą będzie od siły Angielskiej na morzu śródziemnym.

Monitor wczorayszy donosi, że Admirał *Richery*, schwytał wielki Angielski konwoy płynący z *Kanady* z futrami. — Generał *Kellerman* donosi, że obrazy zabrane we *Włoszech*, o które obawiano się aby w ręce zbóyców znanych pod nazwiskiem *Babets* nie wpadły, szczęśliwie na grunt Rzplitey przewiezione zostały. — W *Genewie* spokojność publiczna była w tych czasach zamieszana, i słychać że część tamecznych mieszkańców, wkrótce o przyłączenie *Genewy* do Rzplitey Francuzkiej upraszać będzie. — Dzienniki tu teysze piszą, że rząd sekwestrował wszystkie towary Angielskie znajdujące się w *Dunkierce*, i wynoszące wartości 5. milionów liwrow. — 18,000. świeżego woyska przez *Strasburg*, złączyć się ma z armią Generała *Moreau*. Generał *Kleber* obiał teraz komendę armii *Sambrzy*, *Mozzy* na miejsce *Jourdana*, a *Beurnonville* obiał znowu komendę armii *Północney*. D. 17. t. m. Pułkownik *Weis* Posel nadzwyczajny Kantonu *Bern* miał audyencyą u Dyrektoryatu. Znany on jest jako prawdziwy patriota i gorliwy republikanin. — Dyrektoryat większością teraz głosów odbywa powierzony mu przez konstytucyą wybor osob na rozmaite urzędy.

Z Paryża 24. Października.

Posel Angielski Lord *Malmesbury* przybył tu d. 21. t. m. (z suitą taką jak dawniej donieśliśmy.) O powierzonych

mu negocjacyach, niemamy jeszcze żadney wiadomości. Do tychczas żadney jeszcze nie miał audyencyi. Oddał tym czasem niektóre wizyty, a między innemi, Posłom Hiszpańskiemu i Pruskiemu. Mieszka nie daleko pałacu zwanego teraz rewolucyjnym, i płaci miesięcznie za swe pomieszkowanie 50. luidorow.

Do Posła Hiszpańskiego przybiegł wczoraj kuryer z Turynu z wiadomością, że Krol Sardyński umarł. Następca tronu donosił Dyrektoryatowi o śmierci oycy swego w tych wyrazach,,

„Karol Emanuel z Bożey łaski &c. Rzplitey Francuzkiej i obywatelom składającym Dyrektoryat iey wykonawczy. Wielcy i szacowni przyjaciele. Musiemy W Panow uwiadomić, o bolesney stracie jaką przez śmierć krola, pana i oycy naszego ponieśliśmy, którego dziś rano opatrność do swej powołała chwały. Spieszmy się z dopełnieniem u W Panow tey naszej smutney powinności, w nadziei, że dzielić będziecie sprawiedliwy nasz żal, i dla okazania im żywey naszej chęci, w utrzymaniu przywroconey tak szczęśliwie między obydwoima mocarstwami harmonii. Poczym, prosimy Boga, aby ich wielcy i szanowni obywatele, wzięt w swoją świętą opiekę. W Montcallier 16. Października. — Dobry ich przyjaciel.

Karol Emanuel.

„Odpowiedź Dyrektoryatu Krolowi Sardyńskiemu. — Wielki i szacowny przyjacielu Rzplitey Francuzkiej! Dyrektoryat wykonawczy dzieli szczerze sprawiedliwy żal, który Waszey Krolewskiej Mci utrata Krola i Oycy sprawia. Odbiera z drugiey strony z wielkim ukontentowaniem zapewnienie, które mu daiesz o swej chęci utrzymania i utwierdzenia, przywroconey szczęśliwie między obydwoima

mocarstwami harmonii. Rząd Francuzki nie mniej będzie baczny na iey utrzymanie, i w każdej okazyi okazywać pragnie otwartość swych życzliwych skłonności. W Paryżu 23. Paźdz: 5. Roku iedney i nierozdzielney Rzplitey Francuzkiej. W Imieniu Rzplitey Francuzkiej przyjaciółki W. K. Mci. — Dyrektoryat wykonawczy.

Reveillere-Lepaux.

Negocjacye względem pokoju z Portugaliją wkrótce podobno pomyślnie zakończone będą — Z Rennes piszą, że Generał Hoche wychodząc z teatru d. 16. t. m. atakowany był od iednego człowieka, który do niego z pistoletu wystrzelił, lecz kula nie trafiła i zbrodzień natychmiast został schwytyany. Mieszkał on u iedney kobiety, u ktorey w dawniejszych czasach *Puisaye* bywszy herszt buntownikow w *la Vendée* przesiadywał. — Listy prywatne z *Bayonne* donoszą, że nieprzyjazne kroki między Hiszpaniją i Anglią już rozpoczęły się. Kilka fregat Angielskich krążących blisko *Corunny* zabrały 4. statki kupieckie Hiszpańskie i kapra iednego z *Brest*.

Namieniliśmy dawniey o niektórych wydatkach skarbu publicznego, dodamy tu teraz, że nayznaczniejsza summa idzie na opłatę woyska i departamentu woyskowego. Po nastąpioney reformie cały ten expens czyni rocznie 540 milionow liwrow, a liczba płatnego i dobrze uzbrojonego woyska, w czasie wojny wynosi 617. tysięcy głów. — Etat iednak woyskowy w czasie pokoju nie rownie jest mnieyszy, iak w swoim miejscu dawniey donieśliśmy.

Na sessyi Rady 500. d. 19. *Cambaceres* tak mówił: „Dyrektoryat wykonawczy wzywa was, abyście nie będąc dalekiemi od zawarcia pokoju, zatrudniali się ie-

dnak najmocniejszymi środkami do kontynuacji wojny. Rozmaite przez Dyrektoryat ułożone, a od was ratyfikowane traktaty okazały jasno chęć reprezentacji narodowej i rządu, wrocenia Europie spokojności. — Rzplita pragnie pokoju, ale go chce mieć szczerym, prędkim, prawnym, otwartym, uniwersalnym, trwałym, chwalebnym &c. — Jeżeli Anglia dufa w swe bogactwa, to Francuz spuszcza się na swoy patryotyzm i wspaniałomyślność. Jeżeli potrzeby nasze są wielkie, źródła nasze nie mniej są obfite. Nieprzyjaciół nie ma iż są wyczerpane, ale się myli. Mamy dobrą narodową do sprzedania, zaległe podatki do odebrania, nowe pobory do ustanowienia. Nie wachaymy się nad ich użyciem. Utracają się, gdy się ich nad potrzebę używa, mnożą się, gdy porządek w użyciu ich zachowuje się. — Przytąpił potym mówca do podania projektu, którego treść jest ta: iż na wydatki Roku 5. Rzplitey wyznacza się na expensa stała i ordynaryjne summa 450. liwrow, a na wydatki nadzwyczajne summa 550. milionow liwrow. — Jnne artykuły projektu, zawierają w sobie wyszczególnienie Źródła, z których powyższe summy weyda do skarbu publicznego.

P. S. Lord *Malmesbury* miał dziś konferencyą z Ministrem naszym interesow zagranicznych Obywatelem *Lacroix*. Jutro mieć będzie audyencyą u Dyrektoryatu, po ktorej negocyacye zaczną się. Mowią, iż w *Brest* 80,000. woyska zbiera się, dla przedsięwzięcia pod kommandą Generała *Hoch*, wylądowania na brzegu Angielskie.

Z Hagi 25. Października.

Beurnonville oświadczył Deputacyą woyskową, iż powróci na powrót do armii północney, *Kleber* kommanderować będzie armią *Sambry* i *Mozy*, on zaś w

tenczas tylko najwyższą kommandę obeymie, gdy obydwie armie złączne działać będą.

Z Szwabii 15 Października.

Cyrkuł Szwabii udał się do Cesarza, żądając: 1. Satisfakeyi za krzywdę wyrządzoną mu przez rozbrojenie woyska jego, zabranie wszystkiej artylleryi znajdujący się w arsenatach, iako też wożow ammunicyjnych i koni do nich. — 2. Nadgrody lub powrocenia różnych rzeczy należących do Cyrkułu lub jego sznow, iako to: broni ręczney, dział, ammunicyi i inaych rekwizycyi czynionych przez Cesarzkich. 3. Deklaracyi względem niesprawiedliwego oskarżenia, iż Cyrkuł utrzymywał z nieprzyjacielem korespondencyą szkodliwą dla woysk Austriackich, lub złożenia na to dowodow. 4. Rozkaszow do tychże woysk Cesarzkich, aby inaczej, nie tak iak dotychczas postępowali sobie w Cyrkułu Szwabii, z którym iak z kraiem nieprzyjacielskim obchodzili się.

Z Kopenhagi 25 Października.

W przeszłą Niedzielę wyleciał ztąd do *Paryża* Francuzki Kommissarz *de la Murre*, który tu przez 4 lata zawiadował interessami handlowemi tej Rzplitey.

Zanoszenie się na wojnę między Hiszpanią i Anglią, już się czuć daje naszemu handlowi. Ryby suche z *Norwegii* i *Islandyi*, znacznie bardzo zdrożały, i wielki jest na nie odbyt w portach pierwszego mocarstwa. — Z *Sztokolmu* donoszą, iż Krol Szwedzki stosownie do testamentu oycy swego d. 1. Listopada rządu uroczyste obeymie. — Oficer Szwedzki *Benzonslierna*, który w roku 1788 cherzał flotę Moskiewską w porcie naszym spłić, z rozkazu Krolewskiego wczoraj z aresztu wypuszczony został, i 100 talarow otrzymał na drogę.

GAZETY WARSZAWSKIEJ

Z WARSZAWY DNIA 12. LISTOPADA R. 1796. W SOBOTE.

Z Londynu 21. Października.

D. 18. t. m. Lord *Malmesbury* popłynął z *Douvres* do *Calais*. gdy z portu ruszył, spektatorowie wzniesli kapelusze wołając *vivat* i życząc mu szczęśliwej drogi. Na okręcie jego bandera neutralna jest zawieszona, ponieważ zaś wiatr miał dobry, spodziewać się więc można, że tegoż samego dnia stanie w *Calais*. Słychać, że między różnemi zapytaniami, które rządowi Francuzkiemu uczyni, ma się go także zapytać, czyli przyjmie również pełnomocnika Austriackiego, dla zawarcia ogólnego pokoju, gdyż Anglia oddzielnego zawierać nie chce. Jeżeli się Dyrektoryat skłoni do tego, natenczas Poseł nasz, aż do przybycia Posła Austriackiego zostanie bezczynnym i politycznym tylko będzie spektatorem w *Paryżu*. Pisma opozycyjne twierdzą, że inne kondycje mające być przez Lorda *Malmesbury* przedłożone Dyrektoryatowi, tak są ciężkie, że podobno przyjętemi nie będą. Ministrowie sami (dodają wspomniane pisma) nie mają nadziei zawarcia pokoju, kiedy chcą ustanowić liczniejszą milicją nie pomnąc na to, jak jest niebezpieczno lud uzbrajać.

Flotta admirała *Jervis* krążąca przed *Toulonem* składa się z 14tu liniowych okrętów. Eskadra admirała *Mann* naprawia się w Korsyce. — Eskadra admirała *Thomson* krąży w bliskości portu *l'Orient*,

a admirał *Duncan* z 13tu okrętami popłynął na morze północne.

W Parlamencie Irlandzkim odrzucono większością kresek 149. przeciw 12tu projekt prawa pozwalającego Katolikom używania wszelkich praw obywatelskich, a na wniesienie Instygatora Koronnego zawieszono przez większość kresek 130. przeciw 7miu prawo *Habeas corpus* dla tego, aby rząd tak iak w Anglii, tym łatwiej mógł kazać imać osoby sprzysięgające się przeciw krajowi. Instygator Koronny w mowie swej rzekł, iż wiele tajemnych zgromadzeń sprzysięgło się w Irlandyi w celu obalenia konstytucyi i pomagania Francuzom do wylądowania. — *P. Grattan* w okoliczności tyczącej się Katolików, mocno za nimi przeciw Ministrom obstawiał.

Liczba zburzonych od Admirała *Richery* przy *Neufoundland* okrętów wynosi 60. D. 29. Września opuścił rzeczoną wyspę i czeka na wzmocnić go jeszcze mającą eskadrę z 6ciu liniowych okrętów i 3. fregat złożoną. Dwie fregaty które posłał był do nyscia rzeki *S. Wawrzyńca*, zabrały część naszej floty *Quebekskiej*. — Z gazety dworskiej *Madryckiej* okazuje się, że już w rzeczy samej wydano rozkaz do marszu 18tu tysięcy woyska, stosownie do podpisanego z Francją traktatu. Woysko wspomniane, iak się zdaje pociągnie do Włoch. — Liczba linio-

wych okrętów Francuzkich, Hiszpańskich i Hollenderskich, z którymi będziemy musieli walczyć wynosi jak słysząc 70. — Na wyspie *Wight* korpus jeden huzarów, wzbrańając się udać do *S. Domingo* bunt podniosł.

Z Włoch 19. Października.

O to jest proklamacya, którą Francuzi wydali ogłaszając zerwanie zawieszenia broni z Xiążęciem *Modęńskim*. — „Kondycye umowionego armistycium z Xięciem *Modeny* dopełnione nie były, kontrybucye lubo już dawno termin ich minął, nie są zapłacone; Xiążę nie powraca tak jak przyrzekł do swojego kraju, a zamiast zaspokoienia większej części kontrybucyi, pieniędzmi z swego skarbu stosownie do umowy uczynionej, składał cały ten ciężar na lud *Modeny* i *Reggio*, swych zaś skarbow używa na wspieranie nieprzyjaciół Rzplitej. On ułatwiał opatrzenie w żywność *Mantui* i wojenne obroty Cesarzkich. Przeto Generał kommandujący we Włoszech, zawieszenie broni za zerwane ogłasza, bierze pod swoją opiekę lud *Modeny* i *Reggio*, i uważać tego będzie za nieprzyjaciela Francuzkiej Rzplitej, ktokolwiek najmniejszą zrobi krzywdę, prawom i własności pomienionego ludu. — Xiążę *Modeny* *Herkules III.* do którego także Xięstwa *Massa* i *Carra* należą, ma lat 69, sukcesyja po nim przypadła na męża iedynaczki jego córki, Arcy-Xcia *Ferdynanda* wielko-rządzący *Lombardyi*. — Z *Medyolanu* d. 15. t. m. pisano, że wszystkie korpusy armii Francuzów są w poruszeniu, rozumiano z początku, że się udadzą głębiej w stan *Papiezki*; lecz uważają teraz, że wojska maszerują z *Liworno* do *Bolonii*. Na gruncie *Genueńskim* nie masz prawie Francuzów, wojska ich zastąpione zostały przez

krajowe. Garnizony ich w *Coni* i *Tortonie* osłabione zostały, i wszystkie siły z główną armią łączą się. W *Lombardyi* także werbuia żołnierzy. Takowe wojska Francuzkiego obrotu, oznaczają jakieś zamiary. Generał *Buonaparte* d. 12. z *Medyolanu* wyruszał do wojska. — Gdy Republikanie mieli w *Liworno* obchodzić rocznicę ustanowienia Rzplitej, spisek przeciw nim miał wybuchnąć, lecz kommandant ich, uwiadomiony wcześniej o tym, kazał stanąć Republikanom pod bronią, mieszkańcy mieli rozkaz nie wychodzenia z domów, kommandant miasta *Strasoldo* aresztowany został i wszystko się uspokoiło.

Od granic Szwajcaryi 22. Paźdz.

Z *Szafhausen* piszą: „że 13. woluntaryuszów Francuzkich eskortując 83. niewolników *Austryackich* w drodze z *Constance* do *Storbach*, atakowani byli od zboyców. *Austryacy* niechcąc być uwolnionemi od złodzieiów, w iedney linii z wspomnionemi woluntaryuszami uszykowawszy się, nieodstąpili ich, aż poki wspomnionych łotrow nie rozproszyli, i potem stanawszy na gruncie *Szwajcarskim*, pożegnali się z swą eskortą po przyjacielku i jak na mężnych żołnierzy przytoi. —

Z Strazburga 21. Października.

Zawczoraj przyprowadzono tu 180 Cesarzkich w niewolę zabranych, wczoraj zaś 253, w których liczbie 9ciu officyerów znajduje się. Zabrani oni byli w mocnej utarczce między *Emmendingen* i *Kenzingen* d. 15 zaszły. Garnizon nasz coraz się bardziey wzmacnia. Wszystkie kossary z pośpiechem naprawiają. Wczoraj stanęła tu już 62 pół-brygada, która z *Paryża* nadszła. — Wylewy wody, przymusiły wojska Republikanów do opu-

szczenia bateryi zewnętrznych twierdzy *Kehl*, Austriacy zbliżywszy się, chcieli nie które z nich opanować, lecz artylerya nasza, przymusiła ich do cofnięcia się. — Z *Huningen* piszą, że bagaże korpusu Generała *Ferino* i dywizye wojska kommanderowanego od Generała *S. Cyr* przybyły do tego miasta. Generałowie *Paillard* i *Tharreau*, złączyli się całkiem z korpusem Generała *Ferino*, i prawie jego skrzydło zasłaniają.

Z *Bruxelli* 22. Października.

Na granicy Hollenderskiej w powiecie *Breda* zgromadzali się często hersztowie rewolucyi Brabanczkiej z wielu innemi osobami, i tajemnie odprawiali schadзки w zamiarach zapewne niezgadzaających się z spokojnością publiczną, i jest porozumienie, iż od przyjaciół dawnego Hollenderskiego rządu byli wspierani. Rzplita więc Batawów ma być rekwirowaną, o zabronienie takowych zgromadzeń, gdyż pamiętną jest rzeczą, że rewolucya 1789. R. podobny początek miała, a chociaż ci ludzie nie są w stanie odmienienia stanu rzeczy w naszym kraju, mogliby jednak zamieszanie jakie zrobić.

Dnia 25 Października.

Dnia onegdajszego, znany z rewolucyi naszej, adwokat *van der Noot*, na żądanie rządu Francuzkiego w *Bergen-op-zoom* aresztowany, i do *Herzogenbusch* zaprowadzony został. — Generał *Jourdan* d. 21. wyjechał stąd do *Paryża*.

Z *Akwizgranu* 27. Października.

Gazeta nasza zawiera w sobie względem kuryera, który do *Wiednia* przybył, i miał przywieść depesze od rządu Francuzkiego ściągające się do pokoju, następne doniesienie: „Nie zaprzeczając tym pociesznaiym nadzieiom, to tylko zape-

wnić możemy, że rzeczony Francuzki kuryer, ani z żadanymi propozycjami do inkowey negocyacyi nie był posłany, ani tę drogę z *Paryża* odprawił, gdyż nie zawodnie wiemy, iż tylko był wysłany od Generała *Buonaparte* dla przewiezienia Cesarzowi otwartych depesz, o których przesłanie zamknięty w *Mantui* Feldmarszałek *Wurmser* Generała Francuzkiego upraszał.

Od Wyższego Renu 27 Października.

Generał *Moreau* znajduje się teraz z wielką częścią wojska swego, w okolicy *Lorrach* i *Huningen*, gdzie stoi w bardzo mocney pozycyi, w *Lorrach* ma być jego główna kwatera. — Wiadomości jednak późniejsze donoszą, że armia jego przeszła *Ren* d. 24 i 25 przy *Huningen*. Generał *Desaix* z dywizją swoją po lewym brzegu *Renu* ku *Kehl* pomaszerował. W okolicy tej twierdzy do d. 24 wszystko było w spokojności. Dnia 25 główna kwatera Arcy-Xięcia *Karola* była w *Mühlheim*.

Z *Moguncyi* 28 Października.

Nieprzyjaciel dnia wczorajszego przeszedł rzekę *Nahę* w kilku miejscach w liczbie daleko od naszych silniejszy. — Wojska były się przez cały dzień z największym uporem i mężstwem, lecz gdy Francuzi coraz nowe odbierali posiłki, Austriacy cofnąć się musieli za *Selz*.

Z *Frankfurtu* 29 Października.

Wszystkie wiadomości zgadzają się na to, że Republikanie nie tylko powrócili do *Bingen*, ale się nawet aż do *Algesheim* posunęli, to jest o 3 godziny od *Moguncyi*, i obawiać się potrzeba, aby z tamtej strony *Renu* znowną się nie blokowali. — Nad rzeką *Sieg* wszystko jest w spokojności.

Da der bisherige Lotterie Einnehmer Dransfeld sub Nro 429 auf der Krakauer Vorstadt wohnhaft, wegen nachlässigen und ordnungswidrigen Verwaltung, des ihm anvertrauten Lotterie Einnehmer - Amtes sub Nro 48, desselben unter heutigem dato entsetzt worden ist, so wird solches, und daß die Gewinner der etwa bereits zur roten Ziehung bey demselben genommenen Scheine, solche bey der hiesigen Haupt Lotterie Casse zur Zahlung einzureichen haben, dem dabey interessirten Publico, hierdurch zur Nachricht bekannt gemacht. Warschau den 5 Novemb: 1796.

Königl: Preuss: 3te Lotterie Direction.

Beyer. Mnioch. Prange.

JP. Maignieu Chirurg i Akuszer ukończywszy gratis kurs publiczny Akuszerstwa dla nauki uczniow miała Warszawy, przezyciężywszy przeszkody z niewiadomości języka Polskiego pochodzące, postanowił, zacząć kurs prywatny dla Kobiet odbierających dzieci po wsiach. Zachęca przeto, wszystkich Panow przyjaciół ludzkości, aby pomiędzy osobami im podległymi wybrali kobiety, któreby obyczajnie, dobrze sprawowanie i poietność były im dobrze znane i któreby umiały czytać i pisać, gdyż chciałby zostawić im tak jak innymi poietom, manuskrypt swych lekcyi, tłumaczony na język Polski. Do teoryi i asney i preley, ktorey prawidła im wystawi, przyłączy doświadczenia przez praktykę na modelach anatomicznych wszelkich rodzajow połogow, wynikających albo z pojęzeń przeciwnych naturze dziecięcia, albo z przypadkow zdarzonych matce. Niestety, takich był świadkiem po wsiach, ofiary przypisać się mogące nieznaomości, w przypadkach gdzie natura być powinna wsparta listką i umiejętnością, a w których postępowania fałszywe i niewiadome bab, przeciwnemi także były naturze, nakłoniły go, do użycia części czasu swego, na uczenie professyi tym potrzebniejszey, ile tyżącey się zawsze dwoch, a częstokroć trzech słowem. Kurs nauki trwać będzie trzy miesiące. Koszta na wybrane osoby położone być mają przez tych, którzy ie przysła. Za cały ten ciąg nauki płacić się będzie dziesięć czerwonych złotych, i szczerze się zaraz po Trzech Królach dnia 7. lub 8. Stycznia a. f. J. P. Maignieu uprasza wszystkich, którzyby chcieli przysłać podobną osobę, ażeby go o tym 3ma tygodniami przed zaczęciem wspomnionego Kursu, uwiadomili.

Gdy bywszy Kolektor Loteryi Dransfeld mieszkający na Krakowskim przedmieściu pod Nrem 429 dla nieporządnego prowadzenia Kolekty mu zawierzoney pod Nrem 48, i dla niezdatności od teyże Kolekty pod dzisieyszą datą oddalonym został, zaczynam o tym Publiczność to interessującą się uwiadomia, oraz ażeby wygrywające osoby, którzy by u onego do tego ciągnięcia stawili, a przy tey Extrakcyi wygrali po odebraniu wygranej kwoty, do tuteyszey Kassy Generalney Loteryi udawać się raczyli. W Warszawie 5go Listopada 1796.

Krola JMci Pruskiego trzecia Dyrekcyja Loteryi.

D O N I E S I E N I A.

JP. Chartron, Fabrykant Sukna donosi: iż w jego fabryce sukienney na Nalewkach, idąc do Muranowa, w 4tym Cyrkule, ze Delfusowskim Ogirodem, pod Nrem 2249. gdzie czerwona Brama jest, rozmaite nowe bawelniane Towary zimowe, lub też Bay różnego gatunku i farby, w sztukach całych, iako też i na lokcie, dostać można. Ma także już gotowe Czuie, Kurtki, Kapoty, Węgierki, Płaszczce, iako też różnego gatunku keldry, i dobre ordynaryjne dery na konie.

Anzeige. Der Tachfabrikant Jacob Chartron, macht dem verehrungswürdigen Publikum bekannt: daß in dessen Fabrike auf der Nalewke nach Moronow zu im vierten Cirkel ueben dem Duffischen Garten in Nro 2249. wo der rothe Thorweg ist, bereits neue wollene Winter-Waare, oder sogenannte Bay von allerhand Gattungen und Farben zu haben ist; in Ganzen wie auch Ellenweise. Er hat auch schon fertige Czuie, Kurtken, Kapotten, Wengergen, Tuchmäntel; allerhand Gattungen Bettdecken. Gute und ordinaire Pferdedecken. &c.

W księgarni J. L. Kocho przy Kolegiacie S. Jana pod Nrem 4. wyszedł Elementarz z druku w trzech językach po Polsku, Niemiecku i Fracuzku pomnożony wielo wokabulami, iako też i liczbami, cena iego na kłoiowym papierze oprawny w pół skerek złoty 1. gr: 6.

In der Nettschen Buchsundlung auf der Krakauer Vorstadt beyma Schlosse, sind zu verkaufen: 1) Die Landrechte. 2) Die Gerichtsordnung. 3) Die Register zur Gerichtsordnung.

W Xiegarui Chr: F. Netto, na Krakowskim Przedmieściu przy zamku, jest do przedania: 1) Prawa krajowe. 2) Porządek sądownictwa. 3) Regefr da Porządku sądownictwa, a to wszystko w języku Niemieckim.

D. 24. t. m. żołnierz ieden od 3. Batalionu Rtu Generala Thile znalazł na Pradze zegarek srebrny. Kto się może legitymować, że go zgubił, niech się uda do wzywz wyrażonego Regimentu na Pradze, do stojącego na kwaterze u P. Jatołzewskiego, Kapitana Głowczewskiego.

D O D A T E K D R U G I

D O

GAZETY WARSZAWSKIEJ.

Publicandum.

Wszystkim tym którzy do naszej Miasta Jurydykcyi sądowej należą, tudzież tym, których to dotyczyć może wiadomości niniejszym naszymi obwieszczeniem podajemy.

Jako w moc wydanego dla nas od Najjaśniejszego Króla JMci Pruskiego Pana naszego najłaskawszego względem administrowania sprawiedliwości urządzenia pod dniem 12. Lipca 1796. wyszłego. Odtąd Deputacya do wysłuchania, rozpoznania czyli rozsądzania spraw i sprzeczek małej wcale wagi, tudzież w niektórych szczególniejszych przypadkach zarządzenia ustanowioną, i już w skutku samym udeterminowaną została.

Osoby tej Deputacyi z których każda ma sobie części Miasta oznaczone są następujące.

1. Radzca sądowy Miasta *Kausch* jest przeznaczony do Nowego Miasta, Nowolipia i Leszna, i będzie odprawiał swoje sądy w każdym tygodniu co Środa w Ratuszu Lesznieńskim.

2.) Radzca sądowy Miasta *Radki* jest przeznaczony do Przedmieścia Pragi, i będzie odprawował swoje sądy co Sobota, w każdym tygodniu w Ratuszu tamże będącym.

3.) Radzca sądowy Miasta *Schröden* jest ustanowiony do Starego Miasta i Krakowskiego Przedmieścia Sądy swoje odprawiać będzie w każdym tygodniu co Poniedziałek w kamienicy Ratuszkiem Dziekanki zwanej.

4.) Radzca Sądowy Miasta *Jensch* czyli teraz miejsce jego zastępujący Kame-rary sądowy Referendarz *Voigt*, jest co do Grzybowa, Nowego Świata i Szulca, sądy zaś swoje odprawiać będzie w każdym tygodniu co Czwartek w Ratuszu Grzybowkim.

Ci Deputowani i do wyznaczonych sobie części Miasta ustanowieni Sędziowie, mają moc nie tylko przyjmowania i rozpoznawania, ale też ostatecznie rozsądzania sprawy następujące.

1.) Wszystkie sprawy o dług lub jakąś inną rzecz mniejszej importacyi, wartości talarow 10. czyli 60. złł: Polskich nieprzenoszące.

2. Wszystkie sprawy komorniane, gdy roczną płacę talarow 10. czyli złł: pol: 60. nieprzenoszą, lub gdy sprzeczka o takową tylko lub mniejszą kwotę zachodzi.

3.) Także względem komornego, gdzie już na wielość opłaty nie uważa się, gdy idzie względem wyprowadzenia się, lub wyrugowania z komornego, wypowiedzenia przyzwotego, a ztąd wypływa obawa zawodu.

4.) Wszelkie uczynkowe sprawy między niższej kondycyi ludźmi bądź z przyczyny zelżenia słowy, lub też mniejszego i letkiego pokrzywdzenia wynikające.

5.) Sprawy względem służących i zasług, te, które do rozpoznania sądu należą. We wszystkich tych sprawach, osoby sprawiedliwości szukające, skargi swoje do registratury podawać powinni, z kąd takowe Sędziom przyzwoitym *respective* części miasta do rozpoznawania podawane będą.

Podług tego więc każdy ma się zachować. W Warszawie dnia 7. Października roku 1796.

Magistratu sądowego Miasta Jego Królewskiej Mci Pruskiego głównego i rezydencyonalnego Warszawy wyznaczeni Dyrektor i Radcy.

Die Zehnte Ziehung der Königlich Preussischen Dritten Zahlen Lotterie, zum Besten der Invaliden, Witwen, Versorgungsschulen, und Armen Anstalten; ist geschehen in Warschau in gegenwart der Königl. General Administrations Commissarien Donnerstag den 10. November 1796 früh um 9 Uhr. Die herausgezogene Nummern, sind:

76. 52. 73. 58. 51.

Die 11te Ziehung geschieht Montag den 21ten November 1796 früh um 9 Uhr.

Die Einsätze werden bei allen in Warschau und Prag angestellten Lotterie-Einnehmern bis Freitag den 18ten November Morgens, im Haupt Einnahme Comptoir zu Warschau aber bis Abends vor der Ziehung angenommen.

Die 12te Ziehung bleibt auf den 21ten December.

In dem Haupt Einnahme Comptoir der hiesigen Königlich Lotterie Direction sind Loose zur Berliner Classen Lotterie zu haben.

Dziesiąte ciągnięcie Króla JMci Pruskiego Trzeciej Lotterii Liczbowej, na rzecz Inwalidów, Wdów i Szkół, tudzież na wsparcie Szpitalów urządzone, działo się w Warszawie, w przytomności Kommissarzów Generalney Administracyi Lotterii Królewskiej we Czwartek dnia 10go Listopada 1796 rano o godzinie 9 Wyciągnięte Numery, są:

76. 52. 73. 58. 51.

Jedenaste ciągnięcie będzie dnia 21 Listopada 1796 rano o godz. 9.

Stawki u wszystkich Kolektorów, w Warszawie i na Pradze tylko do Piątku 18go Listopada rano, a w Kantorze Generalnym w Warszawie, aż do wieczora przed ciągnięciem przyjętemi będą.

Dwunaste ciągnięcie będzie dnia 1 Grudnia.

W Tuteyszym Kantorze Generalnym Dyrekcyi Królewskiej Loterii, można dostać Losów do Berlińskiej Lotterii Klasowej.

Z Krakowa d. 7. Listopada.

Na dniu 25. przeszłego Mca Października w dobrach Kawęcinach o mil dwie od tego miasta oddległych IP. Paweł Bisłobrzski byłszy Referendary Koronney Pisarz. po krótkiej chorobie opatrzony SS. Sakramentami, w 61. roku wieku swego z tym się pożegnał światem; Mąż ten przez lat kilkanaście ciągle urząd Pisarza Referendary Koronney chwalebnie i pracowicie sprawując, a w całym życiu swoim prawdziwą Religii, miłości bliźniego i tkiwości na jego nędzę rządząc się, a dla przyjaciół stale dochowując przyrzek, iako w życiu swoim mógł być przykładem tych cnot Chrześciańskich, tak zyciem swoim zasmucił nie tylko liczne swoje Potomstwo, ale też przyjaciół i ubóstwo, z których jedni w nim najmiłszego Ojca, drudzy wiernego i niezmiennego przyjaciela, a nakoniec ostatni gotowe zawżę wsparcie i opatrzenie siebie w potrzebach utracili.